ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

23. března 2006 *

Ve věci C-206/04 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 6. května 2004,

Mülhens GmbH & Co. KG, se sídlem v Kolíně (Německo), zastoupená T. Schulte-Beckhausenem a C. Musiolem, Rechtsanwälte,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený S. Laitinen a A. von Mühlendahl, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

Zirh International Corp., se sídlem v New Yorku (Spojené státy), zastoupená L. Koukerem, Rechtsanwalt,

vedlejší účastník v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levits, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. října 2005,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. listopadu 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem Mülhens GmbH & Co. KG navrhuje zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 3. března 2004,

Mülhens v. OHIM – Zirh International (ZIRH) (T-355/02, Recueil, s. II-791, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Soud zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 1. října 2002 (věc R 247/2001-3) zamítajícího námitky podané navrhovatelkou proti přihlášce k zápisu slovního označení „ZIRH" (dále jen „sporné rozhodnutí").

Právní rámec

2 Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01 s. 146) stanoví:

„Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:

[...]

b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou."

3 Článek 8 odst. 2 tohoto nařízení je následujícího znění:

„‚Staršími ochrannými známkami' se pro účely odstavce 1 rozumějí:

a) ochranné známky s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství, s případným přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, které patří do těchto kategorií:

[...]

i) ochranné známky Společenství [...]

[...]".

4 Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 má v podstatě totožné znění s čl. 4 odst. 1 písm. b) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Skutečnosti předcházející sporu

5 Dne 21. září 1999 podala Zirh International Corp. (dále jen „Zirh Corp.") u OHIM přihlášku ochranné známky Společenství pro slovní označení „ZIRH" pro výrobky a služby spadající do tříd 3, 5 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění

výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků (dále jen „Niceská dohoda“).

6 Dne 24. května 2000 podala navrhovatelka námitky podle článku 42 nařízení č. 40/94 proti zápisu ochranné známky pro veškeré výrobky a služby uvedené v přihlášce. Tyto námitky byly založeny na existenci starší ochranné známky Společenství, a sice smíšené, slovní a obrazové, ochranné známky tvořené slovním prvkem „SIR“ doplněným heraldickým obrazcem, která byla zapsána pro výrobky spadající do třídy 3 podle Niceské dohody a odpovídající následujícímu popisu: „Parfumerie, vonné oleje, kosmetika, vlasové vody (lotions), zubní pasty, mýdla“ (dále jen „starší ochranná známka“).

7 Tyto námitky byly rozhodnutím námitkového oddělení OHIM ze dne 29. června 2001 zamítnuty, když toto oddělení mělo zejména za to, že přestože jsou dotčené výrobky a služby uváděny na trh stejnými distribučními kanály nebo ve stejných prodejnách, rozdíly mezi oběma ochrannými známkami zjevně převažují nad sluchovou podobností, která mezi těmito ochrannými známkami může existovat v některých úředních jazycích Evropské unie, takže mezi uvedenými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

8 Dne 10. července 2001 podala navrhovatelka proti tomuto rozhodnutí odvolání k druhému odvolacímu senátu OHIM, který sporným rozhodnutím toto odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení, jehož důvody přijal.

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

9 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 4. prosince 2002 podala navrhovatelka proti spornému rozhodnutí žalobu směřující k jeho zrušení na základě jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení pojetí „nebezpečí záměny" ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

10 Soud nejprve v bodech 33 až 43 napadeného rozsudku připomenul použitelná ustanovení a vhodnou judikaturu v oblasti nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou.

11 Poté Soud provedl celkové posouzení všech relevantních faktorů, s ohledem zejména na jejich rozlišovací a dominantní prvky, po jehož skončení měl za to, že existující sluchová podobnost mezi dotčenými ochrannými známkami je ve velké míře neutralizována. Soud se vyjádřil následovně:

„44 Co se týče vzhledového srovnání kolidujících ochranných známek, je namístě zaprvé konstatovat, že přestože slovní prvky obou těchto ochranných známek mají společná druhá a třetí písmena, a sice písmena ‚ir', vykazují nezanedbatelné vzhledové rozdíly. První písmena, kterými jsou ‚s' a ‚z', jsou totiž rozdílná. Mimoto jsou uvedené slovní prvky tvořeny rozdílným počtem písmen, jelikož písmena ‚ir' jsou v přihlašované ochranné známce následována písmenem ‚h'. Krom toho je slovní označení starší ochranné známky doprovázeno heraldickým obrazcem, zatímco přihlašovaná ochranná známka je tvořena výhradně slovním

označením psaným obyčejným písmem. Proto v celkovém vzhledovém posouzení dotčených označení zapříčiňuje existence zvláštních prvků každého označení to, že celkový dojem z každého označení je rozdílný.

45 Co se týče fonetické podobnosti, OHIM nezpochybňuje, že se slovní prvky obsažené v obou ochranných známkách vyznačují v některých úředních jazycích Evropské unie podobnostmi. Jak totiž OHIM v bodě 26 svého vyjádření k žalobě správně uplatnil, v mnoha členských státech bude velmi pravděpodobně starší ochranná známka vyslovována anglicky, jelikož ‚sir' je proslulým anglickým výrazem, který může být znám i neanglofonní veřejnosti. I když se přihlašovaná ochranná známka Společenství může v některých jazycích vyslovovat různě, je namístě mít za to, že, jak připouští OHIM, si jsou dotčené ochranné známky foneticky podobné, přinejmenším v anglofonních zemích a ve Španělsku, jelikož rozdíly v jejich výslovnosti nejsou v angličtině a ve španělštině zvláště výrazné. Z fonetického hlediska musejí být tudíž ochranné známky považovány v těchto zemích za podobné.

46 Co se týče pojmového srovnání kolidujících ochranných známek, žalobkyně nezpochybňuje posouzení OHIM ohledně tohoto bodu. Jak totiž OHIM správně uplatňuje, neexistuje pojmová podobnost, vzhledem k tomu, že se zdá být pravděpodobné, že průměrný spotřebitel členských států bude mít na mysli anglické slovo ‚sir' z důvodu rozšířené znalosti tohoto výrazu v Evropě. Jelikož výraz ‚zirh' nemá jasný význam v žádném z jedenácti úředních jazyků Evropské unie, bude proto široká veřejnost vnímat slovo ‚zirh' jako neologismus. Je tudíž namístě konstatovat, že z pojmového hlediska neexistuje mezi oběma ochrannými známkami podobnost.

47 V důsledku toho je namístě konstatovat, že mezi ochrannými známkami SIR a ZIRH neexistuje podobnost ani ze vzhledového hlediska, ani z pojmového hlediska. Z fonetického hlediska jsou dotčené ochranné známky v některých

zemích podobné. V tomto ohledu je nutno poznamenat, že podle judikatury nelze vyloučit, že pouhá fonetická podobnost ochranných známek může vyvolat nebezpečí záměny [rozsudek [Soudního dvora ze dne 22. června 1999,] Lloyd Schuhfabrik Meyer, [C-342/97, Recueil, s. I-3819], bod 28, a rozsudek Soudu ze dne 15. ledna 2003, Mystery Drinks v. OHIM – Karlsberg Brauerei (MYSTERY), T-99/01, Recueil, s. II-43, bod 42].

48 Jak již bylo připomenuto výše v bodech 39 a 42, je přitom třeba provést celkové posouzení všech relevantních faktorů projednávaného případu založené na celkovém dojmu, kterým dotčené ochranné známky působí, s ohledem zejména na jejich rozlišovací a dominantní prvky.

49 Podle judikatury Soudu totiž mohou být fonetické podobnosti neutralizovány pojmovými rozdíly odlišujícími dotčené ochranné známky. Pro takovou neutralizaci je nezbytné, aby alespoň jedna z dotčených ochranných známek měla z pohledu relevantní veřejnosti jasný přesně a vymezený význam, takže jej tato veřejnost je schopna okamžitě zachytit (rozsudek [Soudu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, s. II-4335], bod 54).

50 V projednávaném případě je tomu tak ohledně slovního prvku starší ochranné známky SIR, tak jak bylo uvedeno v bodě 46. Tato analýza není vyvrácena tím, že toto slovní označení neoznačuje žádnou vlastnost výrobků, pro které byl proveden zápis této ochranné známky. Tato okolnost totiž nebrání relevantní veřejnosti ihned zachytit význam tohoto slovního prvku starší ochranné známky. Stačí, aby jedna z dotčených ochranných známek byla nadána takovým významem, aby, nemá-li druhá ochranná známka takový význam nebo má-li pouze zcela odlišný význam, byly existující fonetické podobnosti mezi těmito ochrannými známkami ve velké míře neutralizovány (viz v tomto smyslu [výše uvedený] rozsudek BASS, bod 54).

51 V projednávaném případě je tato neutralizace podepřena skutečností, že se ochranné známky SIR a ZIRH vyznačují rovněž vzhledovými rozdíly. V této souvislosti je třeba uvést, že, jak to OHIM relevantně uvedl, stupeň fonetické podobnosti mezi dvěma ochrannými známkami má snížený význam v případě výrobků, které jsou uváděny na trh tak, že relevantní veřejnost při koupi obvykle vnímá ochrannou známku, která je označuje, rovněž vizuálně (viz v tomto smyslu [výše uvedený] rozsudek BASS, bod 55).

52 To je, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, případ výrobků dotčených v projednávaném případě. Argumenty žalobkyně, podle kterých prodej výrobků, na které se vztahuje starší ochranná známka, neprobíhá výlučně na základě jejich vzhledového aspektu a podle kterých tvoří důležitý kanál pro uvádění výrobků žalobkyně na trh parfumérie, kadeřnické salóny a salóny krásy, totiž tento závěr nepopírají.

53 V tomto ohledu je nutno poznamenat, že žalobkyně nijak neprokázala, že její výrobky jsou uváděny na trh takovým způsobem, že veřejnost ochrannou známku nijak vzhledově nevnímá. Žalobkyně se totiž spokojuje s tvrzením, že existuje tradiční prodejní kanál prostřednictvím parfumérií, kadeřnických salónů a salónů krásy, takže výrobek si nemůže spotřebitel vybrat přímo, ale pouze prostřednictvím prodavače.

54 I za předpokladu, že by parfumérie, kadeřnické salóny a salóny krásy mohly představovat důležité kanály pro uvádění výrobků žalobkyně na trh, je nesporné, že i na těchto místech jsou výrobky obecně vystaveny v regálech tak, aby spotřebitelům umožňovaly jejich vzhledové posouzení. I když tak není vyloučeno, že by dotčené výrobky mohly být rovněž prodávány na základě ústní objednávky, nelze tuto možnost považovat za obvyklý způsob uvádění těchto výrobků na trh."

12 Soud tudíž došel v bodě 55 napadeného rozsudku k závěru, že stupeň podobnosti mezi dotčenými ochrannými známkami není dostatečně vysoký na to, aby bylo možno usoudit, že se relevantní veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky pocházejí od stejného podniku nebo případně od podniků hospodářsky propojených, a v důsledku toho žalobu navrhovatelky zamítl.

Kasační opravný prostředek

13 Navrhovatelka Soudnímu dvoru navrhuje, aby zrušil napadený rozsudek a sporné rozhodnutí a uložil OHIM náhradu nákladů řízení. Na podporu svého opravného prostředku uplatňuje jediný důvod, obsahující dvě části, vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Každá z těchto dvou částí uvádí dva odlišné body.

14 OHIM a Zirh Corp. navrhují, aby Soudní dvůr opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

K první části jediného důvodu opravného prostředku (nebezpečí záměny)

První bod

— Argumentace účastníků řízení

15 Navrhovatelka tvrdí, že částečná podobnost a částečná totožnost dotčených výrobků a služeb na straně jedné a sluchová podobnost mezi dotčenými ochrannými

známkami na straně druhé vedou k závěru o existenci nebezpečí záměny mezi těmito ochrannými známkami. Podle navrhovatelky, která se v tomto ohledu dovolává bodu 28 výše uvedeného rozsudku Lloyd Schuhfabrik Meyer, čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 znamená, že zjevná podobnost v jednom ze smyslových kritérií zakládá existenci nebezpečí záměny. V projednávaném případě toto nebezpečí vyplývá ze sluchové podobnosti.

16 OHIM nezpochybňuje analýzu navrhovatelky, co se týče podobnosti ochranných známek. Nicméně má za to, že dosah výše uvedeného rozsudku Lloyd Schuhfabrik Meyer spočívá pouze v připuštění možnosti, že sluchová podobnost stačí k založení nebezpečí záměny.

— Závěry Soudního dvora

17 Úvodem je třeba připomenout, že podle sedmého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94 závisí posouzení nebezpečí záměny na množství prvků, zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, na tom, k jaké asociaci s užívaným nebo zapsaným označením by mohlo dojít, a na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi příslušnými výrobky či službami.

18 Existence nebezpečí záměny u veřejnosti musí být tedy posouzena celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu (v tomto smyslu ohledně směrnice 89/104 viz rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 22, a ze dne 22. června 2000, Marca Mode, C-425/98, Recueil, s. I-4861, bod 40).

19 Toto celkové posouzení musí být, co se týče vzhledové, sluchové nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům (ohledně směrnice 89/104 viz zejména výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23, a Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 25).

20 V tomto ohledu Soud po posouzení celkového dojmu, kterým obě dotčená označení působí, v bodě 47 napadeného rozsudku konstatoval, že tato označení nejsou ze vzhledového a pojmového hlediska podobná, ale že naopak uvedená označení vykazují v některých zemích podobnost ze sluchového hlediska, přičemž nevyloučil, že by tato pouhá podobnost mohla vyvolat nebezpečí záměny.

21 Nelze vyloučit, že by pouhá sluchová podobnost ochranných známek mohla vyvolat nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (ohledně směrnice 89/104 viz výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 28). Nicméně je třeba připomenout, že existence takového nebezpečí musí být konstatována v rámci celkového posouzení, co se týče pojmové, vzhledové a sluchové podobnosti mezi dotčenými označeními. V tomto ohledu je posouzení případné sluchové podobnosti pouze jedním z relevantních faktorů v rámci uvedeného celkového posouzení.

22 Z bodu 28 výše uvedeného rozsudku Lloyd Schuhfabrik Meyer nelze tudíž vyvodit, že nebezpečí záměny existuje nezbytně pokaždé, když je prokázána pouze sluchová podobnost mezi dvěma označeními.

23 Soud tak správně posoudil celkový dojem, kterým obě dotčená označení působí, co se týče jejich případné pojmové, vzhledové a sluchové podobnosti, v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny.

24 Z toho plyne, že první bod první části jediného důvodu opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Druhý bod

— Argumentace účastníků řízení

25 Podle navrhovatelky postačuje sluchová podobnost k prokázání existence nebezpečí záměny, nejsou-li výrobky označené dotčenými ochrannými známkami nakupovány výhradně na základě vzhledového vjemu. Přitom, pokud jde o dotčené výrobky, spotřebitelé nemají možnost se sami obsloužit v mnohých obchodech, kde tedy o ně musí výslovně požádat. Navíc jsou tyto výrobky velmi často nakupovány po telefonu. Podle navrhovatelky spotřebitel, který ve všech těchto případech vnímá ochrannou známku „SIR" pouze foneticky, nezná vzhledové vlastnosti výrobků označených touto ochrannou známkou.

26 Podle OHIM není sluchová podobnost v projednávaném případě rozhodující, neboť dotčené výrobky jsou obvykle nakupovány na základě vzhledového vjemu. Podle něho jsou totiž tyto výrobky uváděny na trh tak, že relevantní veřejnost vnímá při koupi ochrannou známku jako vizuálně označující uvedené výrobky. Proto, ačkoliv je možné o dotčené výrobky požádat ústně, má OHIM za to, že distribuční kanál vyžadující ústní objednávku nepředstavuje typickou nebo průměrnou situaci koupě těchto výrobků. V důsledku toho došel k závěru, že v projednávaném případě neexistuje žádné nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

— Závěry Soudního dvora

27 Co se týče druhého bodu vzneseného navrhovatelkou, týkajícího se vlivu způsobů uvádění dotčených výrobků na trh, je namístě konstatovat, že kasační opravný prostředek ve skutečnosti usiluje o to, aby Soudní dvůr svými posouzeními skutkových okolností nahradil posouzení Soudu.

28 Rozhodnutí Soudu obsažené v bodech 52 až 54 napadeného rozsudku, podle kterého jsou dotčené výrobky obvykle uváděny na trh způsobem umožňujícím relevantní veřejnosti vzhledové posouzení, přitom představuje posouzení skutkového stavu, jehož přezkum Soudnímu dvoru v rámci kasačního opravného prostředku nepřísluší. Z čl. 225 odst. 1 druhého pododstavce ES a z čl. 58 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora totiž vyplývá, že opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Soud je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o opravném prostředku (viz rozsudek ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM, C-37/03 P, Sb. rozh. s. I-7975, bod 43 a uvedená judikatura).

29 Jelikož se navrhovatelka nedovolávala žádného zkreslení skutkových okolností a důkazů předložených Soudu, je třeba druhý bod první části jediného důvodu opravného prostředku odmítnout jako nepřípustný.

30 Je tudíž třeba konstatovat, co se týče první části jediného důvodu opravného prostředku, že Soud dodržel dosah čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

31 Z výše uvedených úvah vyplývá, že první část jediného důvodu opravného prostředku musí být zamítnuta jako částečně neopodstatněná a částečně nepřípustná.

Ke druhé části jediného důvodu opravného prostředku (neutralizace sluchové podobnosti)

První bod

— Argumentace účastníků řízení

32 Navrhovatelka tvrdí, že východisko úvah Soudu, tak jak je vyjádřeno v bodech 48 a 49 napadeného rozsudku, je chybné. Podle navrhovatelky totiž nemůže být sluchová podobnost neutralizována vzhledovými a pojmovými rozdíly.

33 OHIM tvrdí, že pokud Soudní dvůr schválí úvahy rozvinuté Soudem v rozsudku Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) (výše uvedený, bod 54), podle kterých mohou pojmové a vzhledové odlišnosti mezi dvěma ochrannými známkami neutralizovat sluchové podobnosti, jestliže má alespoň jedna z těchto ochranných známek z pohledu relevantní veřejnosti jasný a přesně vymezený význam, takže jej tato veřejnost je schopna okamžitě zachytit, musí je použít v této věci.

— Závěry Soudního dvora

34 Jak bylo připomenuto v bodě 19 tohoto rozsudku, musí být celkové posouzení, co se týče vzhledové, sluchové nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům.

35 Uvedené celkové posouzení znamená, že pojmové a vzhledové odlišnosti mezi dvěma označeními mohou neutralizovat sluchové podobnosti mezi nimi, pokud alespoň jedno z těchto označení má z pohledu relevantní veřejnosti jasný a přesně vymezený význam, takže jej tato veřejnost je schopna přímo zachytit (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. ledna 2006, Ruiz-Picasso a další v. OHIM, C-361/04 P, Sb. rozh. s. I-643, bod 20).

36 Soud tudíž poté, co v bodech 48 a 49 napadeného rozsudku správně vyjádřil, že celkové posouzení zahrnuje rovněž posouzení rozlišovacích a dominantních prvků dotčených označení a že sluchové podobnosti mohou být neutralizovány pojmovými rozdíly mezi uvedenými označeními, mohl, aniž by porušil dosah čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, rozhodnout, že stupeň podobnosti mezi dotčenými označeními není dostatečně vysoký na to, aby bylo možno usoudit, že se relevantní veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky pocházejí od stejného podniku nebo případně od podniků hospodářsky propojených.

37 Z toho vyplývá, že první bod druhé části jediného důvodu opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Druhý bod

— Argumentace účastníků řízení

38 Navrhovatelka tvrdí, že základní význam ochranné známky „SIR" se plně projeví pouze tehdy, pokud je tato ochranná známka vyslovována anglicky. Její výslovnost ve všech ostatních úředních jazycích Evropské unie nemá žádný smysl a představuje čistě fantazijní označení. Soud tudíž podle navrhovatelky nemohl mít v projednávaném případě za to, že jedna z dotčených ochranných známek má jasný a přesně vymezený význam, aby rozhodl, že sluchová podobnost je neutralizována pojmovými a vzhledovými rozdíly odlišujícími tyto ochranné známky. Soud se tudíž dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

39 OHIM má za to, že obrazová ochranná známka „SIR" má jasný a přesně vymezený význam ve smyslu rozsudku Soudu Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) (výše uvedený, bod 54). Soud se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

— Závěry Soudního dvora

40 Co se týče druhého bodu vzneseného navrhovatelkou, týkajícího se posouzení pojmových a vzhledových rozdílů dotčených označení, je namístě konstatovat, že kasační opravný prostředek ve skutečnosti usiluje o to, aby Soudní dvůr svými posouzeními skutkových okolností nahradil posouzení Soudu.

41 V tomto ohledu stačí uvést, že rozhodnutí Soudu obsažené v bodech 50 a 51 napadeného rozsudku, podle kterého pojmové a vzhledové rozdíly mezi dotčenými označeními neutralizují jejich sluchovou podobnost, představuje posouzení skutkového stavu, jehož přezkum Soudnímu dvoru v rámci opravného prostředku nepřísluší. Z článku 225 odst. 1 druhého pododstavce ES a z čl. 58 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora totiž vyplývá, že opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Soud je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o opravném prostředku (viz výše uvedený rozsudek BioID v. OHIM, bod 43 a uvedená judikatura).

42 Jelikož se navrhovatelka nedovolávala žádného zkreslení skutkových okolností a důkazů předložených Soudu, je třeba druhý bod druhé části jediného důvodu opravného prostředku odmítnout jako nepřípustný.

43 Je tudíž třeba konstatovat, co se týče druhé části jediného důvodu opravného prostředku, že Soud dodržel dosah čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

44 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhá část jediného důvodu opravného prostředku musí být zamítnuta jako částečně neopodstatněná a částečně nepřípustná.

45 Jelikož žádná z částí jediného důvodu uplatňovaného navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku není opodstatněná, je namístě opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

46 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, který se na základě článku 118 tohoto řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a Zirh Corp. požadovaly náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je namístě jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Mülhens GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.